

บรรณานุกรม

หนังสือ

กุหลาบ มลลิกะมาส. วรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2517.

คณะกรรมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ. วงวรรณกรรม 2518. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะอักษรศาสตร์. แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์. นักเขียน
ชาวอักษรศาสตร์. พระนคร: โรงพิมพ์พิชเนต, 2515.

เจือ สตะเวทิน. ประวัตินวนิยายไทย ภาษาไทยอุดมศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพ-
มหานคร: สุทธิสารการพิมพ์, 2517.

_____. ภาษาไทยนอกห้องเรียน เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์,
2519.

_____. วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์, 2518.

_____. ศิลปะการประพันธ์. พระนคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2510.

ชลธิรา กลัด้อย. "พัฒนาการของหนังสือประเภทพ็อกเก็ตบุค." ใน กรองภาษาและ
วรรณกรรม, หน้า 329. ชลธิรา กลัด้อย สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร,
ผู้รวบรวมและเรียบเรียง นครหลวงกรุงเทพธนบุรี: ศรีเมืองการพิมพ์,
2506.

เชียงใหม่, มหาวิทยาลัย. คณะมนุษยศาสตร์. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน เชียงใหม่:
วิบูลย์การพิมพ์, 2516.

ฐะปะนีย์ นาคทรพ. การประพันธ์ ท 401. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษร-
เจริญทัศน์, 2519.

ทองสุข เกตุโรจน์. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519.

สมาคมกวีเขียนแห่งประเทศไทย. ปากกัฉับวรรณกรรมวิพากษ์. 2519 ม.ป.ท. .

บุญเหลือ เทพสุพรรณ, ม.ล. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม เอกสารนิเทศการศึกษา,
ฉบับที่ 170. กรุงเทพมหานคร: หน่วยงานนิเทศก กรมการฝึกหัดครู,
2518.

_____ . วิเคราะห์วรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา-
พานิช, 2517.

_____ . "หัวใจวรรณคดีไทย." วรรณไวทยากร (วรรณคดี). พระนคร:
โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
ไทย, 2514.

เบญจวรรณ สุนทรานุถ. วิวัฒนาการของแบบเรียนไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

ประกาศ วัชรภรณ์. งานและชีวิตของนักประพันธ์ 40 นามปากกา พระนคร:
สำนักพิมพ์ดวงศึกษา, 2505.

ประคอง กรรณสุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา-
พานิช, 2515.

ประเสริฐอักษร. "สร้อยคอที่หาย." ใน แบบเรียนวรรณคดีสำหรับชั้นเตรียมอุดมศึกษา
ตอนที่ 1, หน้า 347. กรมวิชาการ, ผู้รวบรวม. พระนคร: โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2501.

เปลื้อง ฌ นคร. คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ พระนคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2514.

_____ . พจนะ - สารานุกรม ฉบับทันสมัย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
พิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ผะอับ ไปชะกฤษณะ. วรรณกรรมประกอบการเล่นหนังใหญ่ วัคชนอน จังหวัดราชบุรี.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2520.

ฝ่ายวิชาการแพรพิทยาและคณะแพทยแห่งวชิรสาร. พจนานุกรมศัพท์แพทย์. พระนคร:
สำนักพิมพ์แพรพิทยา, 2509.

พิทยาลงกรณ์, กรมหมื่น. นิทานของ น.ม.ส.. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
คลังวิทยา, 2513.

รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมวิจารณ์ตอนที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ดวงกมล, 2518.

รัฐจวน อินทรกำแหง, สมพันธ์ เลขะพันธ์ และประทีป วาทิกทินกร. การอ่านและ
พิจารณาหนังสือ ท 021. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
2519.

วิทย์ กิระศรียานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนคร:
สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, 2504.

วิบูลย์ สีสวรรณ. มรดกไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ปัญญา, 2521.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 4 ชั้นมัธยมศึกษา. พระนคร:
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518

เล่มที่ 1. กรุงเทพมหานคร: แผนกช่างพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร,
2518.

_____ . กรมวิชาการ. รวมเรื่องสั้นหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาไทย ประโยคมัธยม
ศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.

_____ . กรมศิลปากร. ประวัตินักเขียนไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์การศาสนา, 2520.

สันต์ ภูมิภากรม. "วรรณคดีไทย วรรณคดีของใคร," รวมพลัง. พระนคร:
เจริญวิทยการพิมพ์, 2516.

ลีธชา พิณีภูวดล และนิศยา กาญจนวรรณ. ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2520.

สุชิงส์ พงศ์ไพบูลย์. แบบเรียน ท 021 การอ่านและพิจารณาหนังสือชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

สุพรรณี วราทร. ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทย. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย-
การพิมพ์, 2519.

เสริมจิตร สิงหเสนี. ความรู้เบื้องต้นในเรื่องวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.

เสถียร จันทิมาธร. คนเขียนหนังสือ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์แชน, 2517.

แสงทอง. รวมเรื่องคุณถึก. พระนคร: โรงพิมพ์เคลลีเมล์, 2477.

บทความ

- กัลยา สฤษดิ์กุล. "แนะนำนักเขียน ป. อินทรปาลิต," วารสารห้องสมุด 9 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2508): 30-34.
- ทองเครือ เกษมสุวรรณ. "การสอนวรรณคดีไทยในชั้นมัธยมปลาย." ศูนย์ศึกษา 4 (ธันวาคม 2501): 35-38.
- ทิพย์. "วรรณคดีไทยไร้ค่าจริงหรือ," สยามรัฐ (26 ตุลาคม 2515): 5.
- นิพนธ์. "พบนักเขียนผู้ได้รับรางวัลประกวดเรื่องสั้น," สกุลไทย 24 (14 กุมภาพันธ์ 2521): 43.
- _____. "พบนักเขียน." สกุลไทย 24 (14 มีนาคม 2521): 45.
- ประสิทธิ์ รุ่งเรืองรัตนกุล. "วรรณกรรมไทย : กระทบเสียงของลัทธิการเมือง ?" อักษรศาสตร์วิจารณ์ 2 (สิงหาคม 2517). 6.
- ปราณี เชียงทอง. "หนังสืออ่านเล่น," วารสารวิทยุศึกษา (มีนาคม 2516): 32-33.
- รสา วงศ์ยังอยู่. "เหตุใดคนเราจึงต้องอ่านหนังสือ," วารสารห้องสมุด 5 (กันยายน - ตุลาคม 2509): 285-289.
- ลีทวา พิณจุกุล. "การสอนเขียนเรื่องสั้น," วารสารวิสามัญศึกษา (กรกฎาคม 2513): 16.
- สุชาติ สวัสดิ์ศรี. "วรรณกรรมกับชีวิต," อาจารย์สาร 6 (กรกฎาคม - กันยายน 2515): 99.

สุชา เศรษฐมณี. "ลักษณะเนื้อเรื่องในฟ้านกของ ลาว คำหอม," อนุสาร
วรรณคดีจุฬา ฉบับก่อนนิทรรศการเรื่องสั้น (2514).

สุรภิน ชนะโสภณ. "บันทึกชีวิตและรายงานของกุหลาบ สายประดิษฐ์," โลกหนังสือ
2 (พฤศจิกายน 2521): 29-37.

สัมพันธ์ มีสุข, คุณหญิง. "สัมภาษณ์" ไทยรัฐ (24 กรกฎาคม 2520): 12.

เอกสารอื่น ๆ

กุหลาบ มลลิกะมาส. "คำบรรยายวิชาวรรณคดีวิจารณ์ ชุดที่ 1 พ 258." กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2517. (อัคราเนา)

จิรี เปลียนสมัย. "นวนิยายที่เหมาะสมในการใช้เป็นหนังสืออ่านประเภทระดับมัธยมศึกษา." ปริญญาธิการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2518.

พิมพ์พร เจริญพาณิชย์. "วิวัฒนาการของเรื่องสั้น." อภิปรายที่หอประชุม เอ.ยู.เอ.
ในวันมอบเรื่องสั้น-สั้นของสกุลไทย, 26 มิถุนายน 2521.

มัทปี รัศมีน. "แนวคิดเกี่ยวกับการสอนวรรณคดี." บรรยาย ณ ศูนย์ฝึกอบรมครู
หัวหน้าหมวดภาษาไทย โรงเรียนสามเสน, 20 มิถุนายน 2516 (พิมพ์ดีด)

วันฤทัย ด้จจพันธ์. "คำบรรยายวิชาอิทธิพลวรรณกรรมต่างประเทศในวรรณกรรมไทย
กรุงเทพมหานคร. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518. (อัคราเนา)

ศิลป์ากร, มหาวิทยาลัย. คณะอักษรศาสตร์. "แนะแนวทางอ่านนวนิยาย อนุสาร
หมวดวิชาภาษาไทย พ.2/2511." พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2512.

สมปราณี เลชะพันธ์. "คำบรรยายวิชาวรรณกรรมรัตนโกสินทร์ TH 322."
 กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง, 2518. (อัครสำเนา)

สัมภาษณ์

แพรวเชื้อไม้. คณะ 9 วิกิประยุรวงศาवाद. สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2521.

Books

Alwin, Virginia. Short Stories I. New York: Macmillan Publishing Co., 1961.

Ashe, Geoffrey. The Art of Writing Made Simple. Bungay, Suffolk: Chaucer Press, 1972.

Best, John W. Research in Education. New Jersey: Prentice Hall Book, 1976.

Boland, John. Short Story Technique. Sussex: Forest House Books, 1973.

Dickinson, Leon T. A Guide to Literary Study. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1959.

Dunning, Stephen. Teaching Literature to Adolescents Short Stories. Glenview Illinois: Schtt, Foreman and Company, 1968.

Guerin, Wilfred L., et al. Mandala Literature for Critical Analysis. New York: Harper & Row, 1970.

Hamalio, Leo, and Karl, Frederick R. The Shape of Fiction.

New York: McGraw-Hill Book Company, 1967.

Hilton, Earl, and Shrell, Darwin. Exposition. Belmont, Cali-

foria: Wadsworth Publishing Company, 1967.

Irmscher, William F. The Nature of Literature. New York: Holt,

Rinehart and Winston, 1975.

McFarland, George Bradley. Thai-English Dictionary. Stanford,

University Press, 1972.

Opdahl, Richard D. Illusion and Reality : An Introduction to

the Short Sotry. Belmont California: Dickenson, 1968.

Shaw, Henry. Dictionary of Literary Terms. New York: McGraw-

Hill Co., 1972.

Steimann, Martin, and Willen, Gerald. Literature for Writing.

2d ed. Belmont, California: Wadsworth Publishing

Company, 1967.

Articles

Grabo, Carl H. "Short Story, the," Collier's Encyclopedia

20 (1963): 704-705.

Maline, Julian L., and Berkley, James. "Studies in the Short

Story." Approaches to Literature, 1 (1965): 310-315.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบเรียนวรรณคดีไทยเดิม 4 สำหรับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 หลักสูตรพุทธ-
ศักราช 2503 ประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

เรื่อง	ผู้ประพันธ์
กาพย์เห่เรือ	เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร
กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง	เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร
บทพากย์รามเกียรติ์	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
นิราศภูเขาทอง	พระสุนทรโวหาร (ภู่)
ลิลิตตะเลงพ่าย	สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระปรมานุชิตชิโนรส
สมุทรโฆษผาตก	พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระสมมตอมรินทร์
สร้อยคอที่หาย	กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์
เมืองอุทอง	สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา
จินทรปราดา	เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี
ลัทธิเอาอย่าง	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
ละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระราชคำรัส คอบเืองในการราชนาวิ	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
สมาคมจอมเกล้าฯ ถวายเรือพระร่วง	

แบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 5 สำหรับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ประกอบด้วย
เรื่องต่อไปนี้

เรื่อง	ผู้ประพันธ์
จดหมายราชทูตไทย	พระยาโกษาธิบดี (ปาน)
มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์ชูชกและ กัณฑ์ทศมาร	สำนักวัดสังฆะกระจาย และเจ้าพระยา- พระคลัง (หน)
ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม	พระสุนทรโวหาร (ภู่)
อิเหนา ตอนอิเหนาเผาเมือง	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
พระราชวิจารณ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยเรื่องจดหมาย จากความทรงจำของพระเจ้าไปยิกาเชอกรมหลวงนรินทรเทวี (เจ้าครอกวัดโพธิ์) ข้อ 190 เรื่อง ปฏิสังขรณ์และฉลองวัดพระเชตุพน	
พระบรมราชาบาทในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานเจ้า ลูกยาเชอ ในโอกาสเสด็จออกไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ เมื่อ พ.ศ. 2428	
คุณยาเพ็ง	เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี
มีทันพาชา	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
คำประพันธ์บางเรื่อง (ขอพระเกียรติ	
ชวามครราชสีมา)	พระยาอุปกิตศิลปสาร
ละครแห่งชีวิต	หม่อมเจ้าอากาศคำแก๊ง รพีพัฒน์
สามกรุง ตอนขึ้นแสหมอกุ	กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์

หนังสืออ่านภาษาไทยรายวิชา ท.401 ท.402 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2518 ใ้เรียนเรื่องที่ 1 - 13 และเลือกอีก 2 เรื่อง จากเรื่องที่ 14 - 19

1. ภาพยนตร์เรื่อง	เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร
2. ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง	เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร
3. บทพากย์รามเกียรติ์	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
4. นิราศภูเขาทอง	พระสุนทรโวหาร (ภู่)
5. สวัสดิศรัภษา	พระสุนทรโวหาร (ภู่)
6. พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา
ตอนยุทธหัตถี	สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
7. ลิลิตตะเลงพ่าย	สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
8. ประเพณีการเลี้ยงดู	พระยาราชวราภูกุล
9. ลัทธิเอาอย่าง	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
10. บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
11. จันทรปราศ	เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี
12. ศิลปินหลักที่ 1	
13. สุวรรณสามชาดก	พระเจ้าวรวงศ์เชอกรมหลวงชินวรสิริวัฒน์
สมเด็จพระสังฆราชเจ้า
14. ความหวังของชาติและอวยชัยมอวสาน	พระวรวงศ์ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
15. อัครวีประวัตินพระวรวงศ์เชอกรมหมื่น-
พิทยลาภพฤฒิศยากร (บทม. อีวัตินมหา
วิทยาลัย	พระวรวงศ์ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิศยากร
16. โคลงกลอนบางบทของครูเทพ	เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี
17. เมืองฟ้าสว่าง บางบท	คร.มยุร วิเศษกุล

18. การประหยัค

หลวงวิจิตรวาทการ

19. บทรอยกรองสมัยใหม่

ทวีปัจจุบัน

หมายเหตุ ปีการศึกษา 2520 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ปรับปรุงหนังสืออ่านภาษาไทยใหม่ คือ ตัดเรื่อง เมืองฟ้าสว่าง และบทรอยกรองสมัยใหม่ออก และย้ายเรื่อง ความหวังของชาติและอวสานกับอวสาน กับเรื่องอัครชีวิตประวัติพระวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ไปไว้ในเล่ม ท.503 - ท.504 นำเรื่อง การส่งเสริมการเกษตรไทย (บางบท) ของนายท่านอง สิงคาลวณิช จากหนังสืออ่านภาษาไทยรายวิชา ท.503-ท.504 มาให้เรียน

หนังสืออ่านภาษาไทย รายวิชา ท.503 - 504 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ให้เรียนเรื่องที่ 1 - 11 และให้เลือกเรียนอีก 2 เรื่อง จากเรื่องที่ 12-16

1. จดหมายราชทูตไทย พระยาโกษาธิบดี (ปาน)
2. มหาเวสสันดรชาดก (กัณฑ์ชูชกและกัณฑ์กุมาร) เจ้าพระยาพระคลัง (หน) และสำนักวัดสังฆกระจาย
3. ขุนช้างขุนแผน (ตอนกำเนิดพลายงาม) พระสุนทรโวหาร (ภู่)
4. อิเหนา (ตอนศึกกะหมิงกฤษณ์) พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
5. พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ควบเรื่องจดหมายความทรงจำของพระไปยกาเจ้า กรมหลวงนรินทรเทวี (เจ้าครอกวัดโพธิ์) ข้อ 190 เรื่อง ปฏิสังขรณ์และฉลองวัดพระเชตุพน
6. พระบรมราชาบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่ผู้นำเยาวชน และเจ้าหน้าที่ในโอกาสที่เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันอังคารที่ 14 ตุลาคม 2512
7. พระราชนิพนธ์ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เรื่อง ความทรงจำในการตามเสด็จต่างประเทศทางราชการ (ตอนเสด็จพระราชดำเนินประเทศออสเตรเลีย)

8. มัทนะพาธา	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
9. บทละครเบิกโรง เรื่อง พระคเณศ
เสี้ยงา	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
10. คำประพันธ์บางเรื่อง (ยกเกียรติ
ชาวนครราชสีมา)	พระยาอุปกิตศิลปสาร
11. บทละครเรื่อง เลือดสุพรรณ	หลวงวิจิตรวาทการ
12. สามกรุง (แผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและภาคผนวก) ของ
พระราชวรวงศ์เชอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์	
13. คำฉันท์คุณผู้สังเวทกล่อมพระเศวต-
สุรคชาธาร	คุณหญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา
14. สีแผ่นดิน (แผ่นดินที่ 3 บทที่ 6)	ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช
15. ภาษากฎหมายไทย (บางบท)	ชานินทร์ ทรัพย์วิเชียร
16. การส่งเสริมการเกษตรไทย	ท่านอง สิงคาลวณิช

หมายเหตุ ปีการศึกษา 2520 กระทรวงศึกษาธิการ ปรับปรุงจากเดิม คือ ย้ายเรื่อง
ภาษากฎหมายไทย ไปไว้แทน บทละครเรื่อง เลือดสุพรรณ และเรื่องการ
ส่งเสริมการเกษตรไทยไปไว้ในเล่ม ท.401 - ท.402 และนำเรื่อง ความ
หวังของชาติและอวสานกับอวสาน กับเรื่อง อัครชีวิตประวัติพระวรวงศ์เชอกรม-
หมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร จากหนังสืออ่านภาษาไทย ท.401 - 402 มาให้เรียน

ภาคผนวก ข.

รายชื่อหนังสืออ่านนอกเวลาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2518

เรื่องสั้นให้เลือกอ่าน 2 เรื่อง จากเรื่องต่อไปนี้

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
1. ทางแมว	น.ม.ส.
2. เห็นเฉพาะ	แสงทอง
3. คีตกโรตส์	อ.อุคากกร
4. กอนแกงงาน	ศรีบูรพา
5. นามนี้ไม่เป็นข่าว	เรียบเรียงเอง
6. สีดา	มนัส จรรย์งศ์
7. กลับบ้าน	ระพีพรรณนาคะกอร์ แปลและเรียบเรียงโดย ส.ณ.อยุธยา
8. ศิลปินกลองยี่เก	ฮิวเมอริสท์
9. พี่สาว	ระพีพรรณนาคะกอร์ แปลและเรียบเรียงโดยกมลดากร
10. พรานช้าง	ป.อินทรปาลิต
11. อรุณรุ่งที่หินกอง	เรียบเรียงเอง
12. การประชุมยอมที่กกม่วง	พล.ต.ต.เลื่อน ปันทรนนทกะ
13. เขี้ยกษาคำ	ลาวคำหอม
14. นายช่างคนใหม่	อาจินต์ ปัญจพรุทธ์
15. ชวานาและนายห้าง	ลาวคำหอม
16. ชาวเอยชาวโศค	นพพร มุณยฤทธิ
17. เด็กที่ครูไม่ต้องการ	นิมิตร ภูมิถาวร

18. เจ้าหมอ แพร่เยื่อไม้
 19. ปลอยแมว สีทันดร
 20. บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ กระณ โกรธาศ

นวนิยายให้เลือกอ่าน 1 เรื่อง จากเรื่องต่อไปนี้

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
1. อุดมการบนเส้นขนาน	อรุณมนัย
2. หงมหาราช	เรียบเรียงเอง
3. กองทัพธรรม	สุชีพ ปุณฺณานุภาพ

รายชื่อหนังสืออ่านนอกเวลาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ให้อ่านนวนิยาย หรือสารคดี 1 เรื่อง และเรื่องสั้น 2 เรื่อง

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
1. จดหมายจากเมืองไทย	โบตัน
2. จดหมายเหตุการณ์ทางสุประเทศ-
สยามของบาทหลวงคาซาร์ค เลม 3-5 นายสันต์ ท. โกมลบุตร แปล	
3. ผู้ดี	ดอกไม้สด

ส่วนเรื่องสั้นให้เลือกอ่านตามรายชื่อที่กำหนดไว้ใน ชั้น ม.ศ.4

หมายเหตุ ในปีการศึกษา 2519 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งยกเลิกนวนิยาย เรื่อง "อุดมการบนเส้นขนาน" และเปลี่ยนแปลงเรื่องสั้น 3 เรื่อง โดยตัดเรื่องต่อไปนี้ออก

1. เขียวคชาท่า	ของลาวคำหอม
2. นายช่างคนใหม่	ของ อาจันต์ ปัญจพรรค์

3. ชาวนาและนายหาง ของ ลาวคำหอม

ส่วนเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้คงไว้ตามเดิม

รายชื่อหนังสืออ่านนอกเวลา ปีการศึกษา 2519 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

หนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย ประเภทเรื่องสั้น ประกอบด้วยเรื่องสั้น 20 เรื่อง และกำหนดให้เลือกอ่านชั้นละ 2 เรื่อง ดังรายชื่อต่อไปนี้

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
1. ทางแมว	น.ม.ส.
2. เท็ดเพาะ	แสงทอง
3. คีกรออสส์	อ.อุคากกร
4. กอนแตรงงาน	ศรีบุรพา
5. นามนี้ไม่เป็นข่าว	เรียบมเอง
6. สีดา	มนัส จรรยงค
7. กลับบ้าน	ส. ฃ อยุชยา
8. ศิลปินกลองยี่เก	ฮิวเมอริสต์
9. พี่สาว	กมลากร
10. พรานช้าง	ป.อินทรปาลิต
11. อรุณรุ่งที่หินกอง	เรียบมเอง
12. การประชุมย่อยที่กกมวง	พล.ท.ท.เลื้อน ปันทรนทกะ
13. แหวนเพชรวงที่หก	ส.เขาวยศยั้ง
14. ยาดแคง	อาจันต์ ปัญจพรรค
15. เมียง	ชนิค
16. ชาวเอยขาวโศค	นพพร บุญยฤทธิ

17. เด็กที่ครูไม่ต้องการ	นิมิตร ภูมิदार
18. เจ้าหมอ	แพร เยื่อไม้
19. ปล่อยแมว	สีทันดร
20. บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ	กรณ ไกรลาศ

หนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย ประเภทเรื่องยาว กำหนดให้เลือกอ่าน
หนังสือจากรายการต่อไปนี้นี้ละ 1 เรื่อง

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
1. กองทัพธรรม	สุชีพ ปุญญานุภาพ
2. จดหมายจากเมืองไทย	โบกัณ
3. จดหมายเหตุการณ์เดินทางสู่ประเทศ-
สยามของบาทหลวงคาซาร์ค เล่ม 3-5 นายสันต์ ท.โกมลบุตร แปล	
4. ชีวิตประวัติของข้าพเจ้าโดยมหาตมะคานธี กฤษณา กุศลาลัย แปล	
5. เริงผาหิมพานต์	สุชีพ ปุญญานุภาพ
6. พงมหาราช	เรียบเรียง
7. ภูเขาทอง	โสภาค สุวรรณ
8. ผู้ดี	คอกไม้สด
9. ผู้ใหญ่ดีกับนางมา	กาญจนา นาคินทร์
10. ละครแห่งชีวิต	หม่อมเจ้าอากาศคำเกิง รพีพัฒน์
11. ลูกอีสาน	คำพูน บุญทวี
12. วิญญาณ (Spirits) แห่งนัก-
ปกครอง	พระยาสุนทรพิพิธ

ภาคผนวก ก.

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มีนาคม 2521

เรื่อง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยที่นับถือ

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโท แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องสั้นที่ใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการสอนเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น เพื่อสอนในชั้นเรียนโดยสอดคล้องกับวัย และประสบการณ์ของผู้เรียน

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และขอรับรองว่าจะเก็บคำตอบของท่านเป็นความลับ

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงจะให้ความอนุเคราะห์โดยตอบแบบสอบถามนี้ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวบุพที ฤทธิสิทธิ์)

แบบสอบถามอาจารย์

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือหน้าข้อความที่ท่านต้องการ และ
 เติมข้อความลงในช่องว่างตามความจำเป็น ห้าหน้าอาจตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ตามที่ท่าน
 เห็นสมควร

โรงเรียน

1. อายุ ปี

เพศ (.....) หญิง

(.....) ชาย

ฐานะการสมรส (.....) โสด

(.....) สมรส

จำนวนบุตร คน

ชาย คน

หญิง คน

วุฒิ : วุฒิต่างครู

วุฒิปริญญาทางการศึกษา

วิชาเอก

วิชาโท

วุฒิอื่น ๆ

วิชาเอก

วิชาโท

2. ระดับชั้นที่ท่านสอน

1. โปรแกรม 1 หรือ ก วิทยาศาสตร์

2. โปรแกรม 2 หรือ ข ศิลป - คณิต

3. โปรแกรม 3 หรือ ค ศิลป - ภาษา

4. อื่น ๆ โปรดระบุ

ม.ศ.4	ม.ศ.5

3. ทำงานด้านการศึกษาเป็นเวลา ปี
สอนภาษาไทยมาเป็นเวลา ปี
สอนสัปดาห์ละ ชั่วโมง
สอนวรรณคดีไทยมาแล้วประมาณ ปี
สอนวรรณคดีไทยสัปดาห์ละ ชั่วโมง
สอนวิชาอื่น ๆ สัปดาห์ละ ชั่วโมง

4. ขณะนี้ท่านสอนวิชา (ตอบได้หลายข้อ)

(....) ท.401	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
(....) ท.402	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
(....) ท.503	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
(....) ท.504	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
(....) ท.011	ศิลปะการพูด
(....) ท.021	การอ่านและพิจารณาหนังสือ
(....) ท.031	ภาษากับวัฒนธรรม
(....) ท.041	การประพันธ์
(....) ท.051	วรรณคดีประเภทฉันท
(....) ท.061	ประวัติวรรณคดี 1
(....) ท.062	ประวัติวรรณคดี 2
(....) ท.071	ภาษาไทยธุรกิจ

5. ในหมวดภาษาไทย วิชาที่ท่านชอบสอนมากที่สุด

(....) ท.401	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
(....) ท.402	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
(....) ท.503	(หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)

- (.....) ท.504 (หลักภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี)
 (.....) ท.011 ศิลปะการพูด
 (.....) ท.021 การอ่านและพิจารณาหนังสือ
 (.....) ท.031 ภาษากัมวัฒนธรรม
 (.....) ท.041 การประพันธ์
 (.....) ท.051 วรรณคดีประเภทบันเทิง
 (.....) ท.061 ประวัติวรรณคดี 1
 (.....) ท.062 ประวัติวรรณคดี 2
 (.....) ท.071 ภาษาไทยธุรกิจ

6. ท่านชอบหรือไม่ชอบสอนวิชาภาษาไทย (ตอบได้หลายข้อ)

6.1 ชอบสอนเพราะ

- 1. มีความสนใจในเนื้อหาวิชานี้
 2. ได้รับความฝึกหัดในการสอนวิชานี้มาโดยเฉพาะ
 3. ภาษาไทย คือ สมบัติของชาติที่ทุกคนต้องช่วยกันรักษา
 4. เห็นคุณค่า และนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของเด็กได้
 5. ไม่ถนัดสอนวิชาอื่น
 6. ต้องการปรับปรุงการสอนวิชาภาษาไทยให้ดีขึ้น
 7. เหตุผลอื่น ๆ

6.2 ไม่ชอบสอนเพราะ (ตอบได้หลายข้อ)

- 1. สอนให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในหลักสูตรได้ยาก
 2. สอนยาก ต้องเตรียมการสอนมาก
 3. ไม่มีความรู้ทางเนื้อหาวิชานี้อย่างกว้างขวางเพียงพอที่จะสอนได้ดี

- 4. หากิจกรรมประกอบการสอน อุปกรณ์ และหนังสืออ่านประกอบไต่ยาก
- 5. ไม่นัดสอนวิชานี้
- 6. เป็นวิชาที่เบาเบื่อกว่าวิชาอื่น ๆ
- 7. นักเรียนไม่สนใจเรียนวิชานี้
- 8. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน
- 9. คะแนนน้อยเกินไป
- 10. ไม่ได้รับการฝึกหัดมาทางการสอนวิชานี้โดยตรง
- 11. เหตุผลอื่น ๆ

7. การเลือกหนังสืออ่านนอกเวลาให้นักเรียน ท่านคิดว่าควรเป็นในลักษณะใด

- 1. กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนด และให้ครูผู้สอนเลือก
- 2. ให้หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยของแต่ละโรงเรียนพิจารณาเองตามความเหมาะสม
- 3. ให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยแต่ละท่านที่กำลังสอนวิชานี้ช่วยกันพิจารณาเลือกเองตามความเหมาะสม
- 4. ให้นักเรียนแต่ละคนเลือกอ่านเอง แล้ววัดผลตามแนวทางที่ครูกำหนดให้
- 5. เหตุผลอื่น ๆ

8. หนังสือเรื่องสั้นที่กรมวิชาการกำหนดให้ ท่านคิดว่าควรให้นักเรียนแต่ละโปรแกรมอ่านเรื่องใดจึงจะเหมาะสมมากที่สุด (แต่ละโปรแกรมเลือกเพียง 4 เรื่อง)

เรื่อง	โปรแกรม 1 หรือ ก. วิทยาศาสตร์	โปรแกรม 2 หรือ ข. ศิลป - คณิต	โปรแกรม 3 หรือ ค. ศิลป - ภาษา
1. ทางแมว 2. เห็นเพาะ 3. คีกรรอสส์ 4. กอนแตงงาน 5. นามนี้ไม่เป็นข่าว 6. สีคา 7. กลับ้าน 8. ศิลปินกลองยี่เก 9. พี่สาว 10. พรานช้าง 11. อรุณรุ่งที่หินกอง 12. การประชุมย่อยที่กกมวง 13. เขียดซากำ 14. นายช่างคนใหม่ 15. ชาวนาและนายห้าง 16. ชาวเอยชาวโพก 17. เด็กที่ครูไม่ต้องการ 18. เจ้าหมอ 19. ปลอยแมว 20. บางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือน สายน้ำ 21. เหตุผลอื่น ๆ			

9. เรื่องสั้นที่ท่านคิดว่าควรให้อ่านมากที่สุดนั้น ให้ประโยชน์งานใจข้างต่อนักเรียน (ตอบ
ได้หลายข้อ)

- 1. ความรู้ทางวิชาการ
- 2. ความบันเทิง
- 3. เสริมสร้างประสบการณ์
- 4. เกิดความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์
- 5. ค่านิยมอันดี ไหว้คิดและคติชีวิต
- 6. รูปแบบของวรรณคดีมากขึ้น
- 7. ช่วยสร้างจินตนาการซึ่งเป็นผลดีในการเรียนวรรณคดี
- 8. ทำให้เป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์
- 9. เหตุผลอื่น ๆ

10. ในโรงเรียนของท่าน ใครเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเรื่องสั้นให้นักเรียนอ่าน

- 1. อาจารย์ใหญ่
- 2. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
- 3. อาจารย์ในหมวดภาษาไทยพิจารณาร่วมกัน
- 4. ท่านเป็นผู้พิจารณาเลือกเอง
- 5. นักเรียนแต่ละคนเลือกเอง
- 6. เหตุผลอื่น ๆ

11. ถ้าในกรณีที่ท่านเป็นผู้เลือกเรื่องสั้นให้นักเรียนอ่านเอง เพราะว่า

- 1. ท่านชอบ
- 2. สะดวกใจในการสอนและออกข้อสอบ
- 3. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน
- 4. เนื้อเรื่องสั้น และเนื้อความไม่ซับซ้อนเกินไป

- 5. เนื้อเรื่อง เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน
- 6. เหตุผลอื่น ๆ
12. ท่านคิดว่าหนังสือประเภทใดเหมาะที่จะเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 1. เรื่องสั้น
- 2. นวนิยาย
- 3. สารคดี
- 4. บทละคร
- 5. นิทาน
- 6. วรรณคดีที่เป็นร้อยกรอง
- 7. วรรณคดีที่เป็นร้อยแก้ว
- 8. บทความ
- 9. เหตุผลอื่น ๆ
13. ท่านมีวิธีสอนและวิธีแนะนำการอ่านหนังสือนอกเวลาเรื่องสั้นแก่นักเรียนได้อย่างไรบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- 1. เล่าประวัติผู้แต่ง (เช่น กำเนิด อาชีพ ผลงาน เหตุตั้งใจหรือแรงบันดาลใจที่ทำให้เริ่มงานเขียน ฯลฯ)
- 2. เล่าเรื่องย่อ เน้นตอนที่สำคัญและน่าสนใจ
- 3. แนะนำทางเกี่ยวกับการพิจารณาองค์ประกอบของเรื่องสั้น (เช่น แก่เรื่อง ตัวละคร บทเจรจา ฉาก การดำเนินเรื่อง ส่วนวน ภาษา ฯลฯ)
- 4. แนะนำหลักการอ่านเรื่องสั้นที่จะให้ได้ประโยชน์และคุณค่ามากที่สุด
- 5. สร้างความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อการอ่านเรื่องสั้น
- 6. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการสอน และการวัดผล
- 7. เชิญวิทยากรมาบรรยาย และแนะนำทางเกี่ยวกับการอ่านเรื่องสั้น

- 8. ให้นักเรียนอ่านเอง และนำข้อสงสัยมาถาม
- 9. ให้นักเรียนอ่านเอง แล้วทำรายงาน
- 10. ให้นักเรียนอ่านเอง แล้วนำมาอภิปรายในชั้น
- 11. ให้นักเรียนอ่านเอง แล้วมาเล่นละคร
- 12. ให้นักเรียนอ่านเอง แล้วทดสอบ
- 13. ให้นักเรียนวิจารณ์ (เช่น วิจารณ์เรื่อง วิจารณ์ตัวละคร ฯลฯ)
- 14. เหตุผลอื่น ๆ
14. ถ้าในกรณีที่ท่านไม่ใ้แนะแนวทางการอ่านเรื่องสั้นให้นักเรียน เพราะว่า
- 1. ไม่เห็นความสำคัญ
- 2. ไม่ทราบว่าจะแนะนำอย่างไร
- 3. คิดว่ามีวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือแล้ว จึงไม่นำมาสอนในชั้นอีก
- 4. คิดว่าเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาที่นักเรียนควรจะอ่านเองมากกว่า
- 5. เหตุผลอื่น ๆ
15. ท่านเห็นว่าที่กรมวิชาการกำหนดหนังสือนอกเวลาให้เลือกอ่านนั้น เหมาะสมหรือไม่
อย่างไร
- 1. จำนวนเรื่องสั้นมีจำนวนไม่มากเกินไปที่จะเลือก
- 2. เนื้อเรื่องเหมาะกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นส่วนมาก
- 3. เป็นหนังสือที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียน
- 4. เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ถ้าให้แต่ละโรงเรียนเลือกกันเอง
- 5. เหตุผลอื่น ๆ
- ไม่เหมาะสมเพราะ
- 1. จำนวนเรื่องที่ทำให้เลือกมากเกินไป

- 2. เนื้อหาของเรื่องยากเกินไปไม่เหมาะสมกับผู้เรียน
- 3. เนื้อเรื่องบางเรื่องล้าสมัย และนักประพันธ์ไม่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน
- 4. เป็นหนังสือที่ผู้อ่านได้ประโยชน์น้อย
- 5. เหตุผลอื่น ๆ

16. ท่านสังเกตเห็นหรือไม่ว่านักเรียนมีปฏิริยาต่อหนังสืออ่านนอกเวลาอย่างไร

- 1. ชอบและสนใจมาก
- 2. ชอบและสนใจปานกลาง
- 3. ไม่ชอบและไม่สนใจ
- 4. ไม่แน่ใจว่านักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
- 5. นักเรียนไม่สัยรักการอ่านอื่น และรู้จักเลือกหนังสืออ่าน
- 6. พบว่านักเรียนบางคนที่มีความคิดริเริ่มหักล้างเรื่องสั้น
- 7. เหตุผลอื่น ๆ

17. ปัญหาที่ท่านประสบเมื่อให้นักเรียนอ่านหนังสืออ่านนอกเวลา (ตอบได้หลายข้อ)

- 1. นักเรียนไม่อ่านเพราะไม่สนใจ
- 2. นักเรียนไม่อ่านเอง แต่พึ่งผู้อื่นเล่าให้ฟัง แล้วนำมาสอบ
- 3. ไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมอะไรให้เหมาะสมกับเนื้อหา
- 4. วิธีสอนของท่านไม่น่าสนใจ
- 5. นักเรียนไม่รับผิดชอบในงานที่สั่งให้ทำ
- 6. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการอภิปราย
- 7. นักเรียนขาดความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์
- 8. ไม่มีปัญหาในการสอน
- 9. อื่น ๆ โปรดระบุ

18. ท่านคิดว่าเรื่องสั้นที่ให้นักเรียนอ่าน จะให้คุณค่าทางความรู้ในด้านใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- 1. ภาษา
- 2. ความรู้รอบตัวในด้านวิชาการ
- 3. ศาสนา
- 4. ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม
- 5. การเมือง
- 6. ปรัชญาชีวิต
- 7. จิตวิทยา
- 8. สังคมวิทยา
- 9. คุณธรรม
- 10. สติปัญญา
- 11. ประสบการณ์ของชีวิต
- 12. หน้าที่พลเมือง
- 13. ประวัติศาสตร์
- 14. อื่น ๆ โปรดระบุ

19. ในการวัดผลการอ่านหนังสือนอกเวลาเรื่องสั้น ท่านใช้วิธีวัดผลอย่างไรบ้าง

- 1. ให้เขียนรายงาน
- 2. ไขข้อสอบแบบปรนัยล้วน
- 3. ไขข้อสอบแบบอัตนัยล้วน
- 4. ไขข้อสอบแบบปรนัย และอัตนัยปนกัน
- 5. ทอมปากเปล่า
- 6. การอภิปราย
- 7. ย่อเรื่อง

- 8. จากการคาดคะเนและสังเกตนักเรียน
- 9. ไม่ใช้วัดผลเลย
- 10. อื่น ๆ โปรดระบุ

20. ในการวัดผลการอ่านเรื่องสั้น ท่านเน้นในด้านใดมากที่สุด

- 1. ความจำ
- 2. ความเข้าใจ
- 3. การวิเคราะห์
- 4. การประเมินคุณค่า
- 5. การนำไปใช้
- 6. อื่น ๆ โปรดระบุ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พฤษภาคม 2521

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้าเป็นนิสิต หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องสั้นที่ใช่เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" จุดมุ่งหมายของการทำวิทยานิพนธ์นี้ นอกจากวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องสั้นที่ใช่เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2518 ในแนววรรณคดีวิจารณ์ และวรรณคดีเปรียบเทียบแล้ว ยังต้องการทราบความคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียน ในด้าน เนื้อหา รูปแบบ และข้อดีอื่น ๆ ของเรื่องสั้นแต่ละเรื่องที่ท่านได้อ่านแล้ว

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอให้นักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ด้วยทุกข้อตามความเป็นจริง และตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยไม่ต้องลงชื่อ คำตอบของนักเรียนจะนำมาใช้ในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น และข้าพเจ้าจะเก็บคำตอบนี้ไว้เป็นความลับ

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดี และขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย.

ขอขอบคุณ

ยุพดี ฤทธิสิทธิ์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน และความคิดเห็นทั่วไป
 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่ได้อ่านแล้ว

คำชี้แจงในการตอบ

- ตอนที่ 1 ให้เติมคำลงในช่องว่าง หรือใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ
 ที่เป็นคำตอบของท่าน ถ้าท่านมีความคิดเห็นอย่างอื่นที่ไม่เหมือนกับ
 ตัวเลือก โปรดเขียนเพิ่มเติมตอนท้ายของแต่ละข้อความ
 ตอนที่ 2 ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของ
 ท่าน

- 4. บทละคร
- 5. วรรณคดีที่เป็นร้อยแก้ว
- 6. กวีนิพนธ์
- 7. อื่น ๆ โปรดระบุ

7. การพิจารณาเลือกหนังสืออ่านนอกเวลาเรื่องสั้น ท่านคิดว่าควรให้ใครเป็นผู้พิจารณาเลือก

- 1. นักเรียนเลือกอ่านเอง
- 2. นักเรียนเลือกอ่านเองตามความเห็นชอบของครูผู้สอนภาษาไทย
- 3. กระทรวงศึกษาธิการกำหนดรายชื่อหนังสือมาให้เลือก
- 4. ให้นักเรียนทั้งชั้นตกลงกันเองให้อ่านเหมือนกัน
- 5. เลือกตามเพื่อน
- 6. ให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดให้เลือกอ่าน
- 7. ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้
- 8. อื่น ๆ โปรดระบุ

8. การอ่านเรื่องสั้นของท่านเป็นไปในลักษณะใด

- 1. อ่านจบทุกเรื่องแล้ว
- 2. อ่านเฉพาะเรื่องที่เพื่อนแนะนำ
- 3. อ่านเพียงบางเรื่องที่ครูกำหนดให้
- 4. อ่านเฉพาะเรื่องที่สนุกและน่าสนใจเท่านั้น
- 5. อ่านเฉพาะเรื่องของผู้เขียนที่ท่านสนใจ
- 6. ไม่เคยอ่านเลย
- 7. อื่น ๆ โปรดระบุ

9. ท่านชอบหรือไม่ชอบอ่านเรื่องสั้นที่ให้อ่านเป็นหนังสือนอกเวลา (ตอบได้หลายข้อ)

ชอบอ่านเพราะ

- 1. ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องแปลก
- 2. เนื้อเรื่องสั้น และใช้เวลาอ่านน้อย
- 3. ชื่อผู้แต่งที่ท่านสนใจ
- 4. เคยรู้เรื่องมาบ้างแล้วจึงทำให้อยากอ่านต่อจนจบ
- 5. อื่น ๆ โปรดระบุ

ไม่ชอบอ่านเพราะ

- 1. เห็นว่าเป็นเรื่องไม่จริง ไร้สาระ
- 2. ไม่มีเรื่องของนักประพันธ์ที่ท่านสนใจ
- 3. เนื้อเรื่องล้าสมัย และนักประพันธ์ไม่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน
- 4. อื่น ๆ โปรดระบุ

10. ท่านคิดว่าจะได้รับประโยชน์จากการอ่านเรื่องสั้นหรือไม่

- 1. ได้ประโยชน์มาก
- 2. ได้ประโยชน์บ้าง
- 3. ไม่ได้ประโยชน์เลย
- 4. อื่น ๆ โปรดระบุ

11. ในการอ่านเรื่องสั้น ท่านคิดว่าจำเป็นต้องศึกษาประวัติผู้แต่ง การศึกษา อาชีพ ผลงานอื่น ๆ ของผู้แต่งหรือไม่

- 1. จำเป็นต้องศึกษา
- 2. ไม่จำเป็นต้องศึกษา
- 3. ไม่แน่ใจ
- 4. อื่น ๆ โปรดระบุ

12. ในการอ่านเรื่องสั้น ท่านคิดว่าควรทราบจุดมุ่งหมายของผู้แต่งหรือไม่
- 1. ควรทราบจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง
 - 2. ไม่จำเป็นต้องทราบจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง
 - 3. ไม่แน่ใจ
 - 4. อื่น ๆ โปรดระบุ
13. เมื่อท่านอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น ท่านสนใจเรื่องใดเป็นพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1. เนื้อเรื่อง
 - 2. โครงเรื่อง
 - 3. กลวิธีการแต่ง
 - 4. ลักษณะนิสัยตัวละคร
 - 5. ส่วนวนโวหาร ถ้อยคำโต้ตอบของตัวละคร
 - 6. ส่วนวนภาษาในการบรรยายและพรรณนา
 - 7. คติธรรมคำสอน และแนวทางในการดำเนินชีวิต
 - 8. ความรู้ทางด้านศาสตร์ต่าง ๆ ที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง
 - 9. อื่น ๆ โปรดระบุ
14. เมื่อท่านอ่านเรื่องสั้น ท่านมีความเข้าใจในเนื้อหาของแต่ละเรื่องเพียงใด
- 1. เข้าใจหมด
 - 2. เข้าใจเพียงบางตอน
 - 3. ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
 - 4. อื่น ๆ โปรดระบุ

15. เมื่อท่านอ่านเรื่องสั้นจบแล้ว อยากจะทำสิ่งต่อไปนี้บ้างไหม
- 1. นำมาเล่าให้คนอื่นฟังทุกครั้ง
 - 2. นำมาเล่าให้คนอื่นฟังบางครั้ง
 - 3. นำมาวิพากษ์วิจารณ์ระหว่างเพื่อนฝูง
 - 4. ไม่เคยนำมาเล่าให้คนอื่นฟังเลย
 - 5. อื่น ๆ โปรดระบุ
16. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับจำนวนเรื่องในหนังสืออ่านนอกเวลาเรื่องสั้น
- 1. มากเกินไป
 - 2. น้อยไป
 - 3. พอเหมาะดีแล้ว
 - 4. อื่น ๆ โปรดระบุ
17. เรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง ท่านเคยเรียนเรื่องใดแล้วบ้าง
- 1.
 - 2.
 - 3.
 - 4.
18. เลือกนักเขียนที่ท่านชอบมากที่สุดเพียงคนเดียว จากหนังสืออ่านนอกเวลาเรื่องสั้น
- 1. กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.)
 - 2. แสงทอง
 - 3. อ. อุกากร
 - 4. ศรีบูรพา
 - 5. เรียมเอง

- 6. มนัส จรรยาดี
- 7. ส. ณ. อรุชยา
- 8. ฮิวเมอริสต์
- 9. กมลากร
- 10. ป. อินทรปาลิต
- 11. พล.ต.ต. เลื่อน ปันทรนนทกะ
- 12. ลาวคำหอม
- 13. อาจันต์ ปัญจพรรค์
- 14. นพพร บุญยถธี
- 15. นิมิตร ภูมิถาวร
- 16. แพร่เชื้อไม้
- 17. สีหันทกร
- 18. กรณ์ ไกรลาศ
- 19. ส. เขาวัยศียง
- 20. ชนิกา

19. บอกรายชื่อหนังสืออ่านนอกเวลาเรื่องสั้นที่ท่านชอบอ่านมา 4 เรื่อง (เรียงลำดับจากชอบมากที่สุดลงไป)

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

20. ท่านเคยอ่านเรื่องของนักเขียนต่อไปนี้บ้างหรือไม่ (ตอบได้หลายข้อ)

1. นิทานเวตาล ของ น.ม.ส. อื่น ๆ โปรรະນຸ
2. จัปทาย ของ มนต์ จรรยาภัก อื่น ๆ โปรรະນຸ
3. เรื่องของคุณตึก ของ แสงทอง อื่น ๆ โปรรະນຸ
4. สารคดีชุดคลองไพร ของ มาลัย ชูพินิจ อื่น ๆ โปรรະນຸ
5. สังเวียนชีวิต ของ ป. อินทรปาลิต อื่น ๆ โปรรະນຸ
6. สัมภาษณ์ยามเฝ้า ของ อ. อุดากร อื่น ๆ โปรรະນຸ
7. ข้างหลังภาพ ของ ศรีบูรพา อื่น ๆ โปรรະນຸ
8. สนิมโลภกี้ย ของ นพพร บุญฤทธิ์ อื่น ๆ โปรรະນຸ
9. ลูกฝรั่งข้างพุก ของ อาจันต์ บัญจพรรค อื่น ๆ โปรรະນຸ
10. แด่คุณครูควยคมแฝก ของ นิมิตร ภูมิถาวร อื่น ๆ โปรรະນຸ
11. เรื่องสั้นชุดหลวงตา ของ แพรเยื่อไม้ อื่น ๆ โปรรະນຸ
12. ลูกของใคร ของ สีสันทร อื่น ๆ โปรรະນຸ
13. บันทึกของคนแซ่ปิ้ง ของ กรณ์ ไกรลาศ อื่น ๆ โปรรະນຸ
14. กำแพง ของ ลาวคำหอม อื่น ๆ โปรรະນຸ

21. บอกนามปากกาของนักเขียนเรื่องสั้นในปัจจุบันที่ท่านชอบมากที่สุดมา 5 คน (เรียงลำดับจากชอบมากที่สุดลงไป)

1.
2.
3.
4.
5.

22. บอกรายชื่อนักเรียนที่มีชื่อเสียงในปัจจุบันที่ท่านเคยพบหรือเคยรู้จักเป็นการส่วนตัว
มาเพียง 5 คน

1.

2.

3.

4.

5.

23. ท่านต้องการเรียนเรื่องสั้นจากหนังสือเล่มอื่นนอกเหนือจาก 20 เรื่อง เรื่องใดบ้าง

1. เรื่อง ผู้แต่ง

2. เรื่อง ผู้แต่ง

3. เรื่อง ผู้แต่ง

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง

ท่านคิดว่าหนังสือเรื่องสั้นทั้ง 20 เรื่อง มีคุณค่าในแต่ละข้อต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เรื่องหางแมว

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางสำนวนภาษา					
2. ให้สติปัญญาแกผู้อ่าน					
3. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
4. ช่วยให้มองเห็นถึงความโลภของมนุษย์ที่ไม่มีวันสิ้นสุด					
5. ให้ความรู้ทางขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม					
6. ความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์					
7. ให้อารมณ์ขันแกผู้อ่าน					
8. ให้ความรู้ด้านประวัติศาสตร์					
9. ให้เป็นคนมีศีลธรรมจรรยา					

คุณค่าทางค่านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. การดำเนินเรื่องรวดเร็วฉับไว					
3. การบรรยายฉากและสถานที่แจ่มชัดทำให้เรื่องสมจริงขึ้น					
4. บรรยายลักษณะตัวละครได้สมจริง					
5. ผู้แต่งมีประสบการณ์ในการเขียนนวนิยายเรื่องนี้					
6. ผู้แต่งบรรยายเรื่องได้ลึกซึ้งละเอียดลออ					
7. สำนวนภาษาที่ผู้แต่งใช้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
8. ผู้แต่งมีกลวิธีเล่าเรื่องที่น่าสนใจ					
9. บทสนทนาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการดำเนินเรื่อง					

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว ท่านเกิดความรู้สึกในค่านิยายบ้าง

.....

.....

.....

.....

2. เรื่องเห็ดเพาะ

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษาในเรื่อง การฟังและการสื่อความหมาย					
2. ให้สติปัญญาด้านความเข้าใจภาษา แฉะ.....					
3. ให้ความเพลิดเพลินแฉะ.....					
4. ให้อารมณ์เป็นครอบครัวรอบคอบมีวิจารณ์ ในการตัดสินใจ และเข้าใจปัญหา ต่าง ๆ					
5. ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต ประจำวัน ในด้านการฟังและการ พูด					
6. ให้อารมณ์ขันแฉะ.....					

คุณค่าทางกานศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้แต่งมีกลวิธีดำเนินเรื่องรวดเร็ว ทันอกทันใจผู้อ่าน					
2. ตัวละครมีลักษณะสมจริง					
3. บทสนทนาสั้น กระชับ เข้าใจ ง่าย					
4. มีวิธีสร้างเรื่องให้ตื่นเต้นเร้าใจ โดยการสร้างปมยุ่งยากให้เกิดขึ้น					
5. เนื้อเรื่องสั้น และน่าสนใจชวนให้ ติดตาม					
6. การบรรยายฉากและสถานที่ทำให้ เรื่องสมจริงขึ้น					
7. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากที่ได้อ่านเรื่อง "เห็ดเพาะ" จบ
แล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

3. เรื่องศึกษารอผล

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา					
2. ให้ความรู้ทางด้านกริยา					
3. ช่วยให้เข้าใจชีวิตของตนเองและ ผู้อื่นดีขึ้น					
4. แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ระหว่างพอกับลูก					
5. สะท้อนภาพชีวิตนักเรียนแพทย์ได้ดี					
6. สะท้อนอารมณ์ และสะท้อนใจ ผู้อ่าน					
7. แสดงถึงความมีมนุษยธรรม					

คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การดำเนินเรื่องรัดกุม เนื้อเรื่อง สมจริง					
2. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					
3. การบรรยายฉากและสถานที่สมจริง ให้ความรู้สึกเหมือนเข้าไปอยู่ใน โรงพยาบาล					
4. การบรรยายตัวละครชัดเจนสมจริง					
5. ส่วนวนภาษาผู้แต่งใช้เหมาะสมกับ เนื้อเรื่อง					
6. การบรรยายเหตุการณ์ใกล้เคียง กับชีวิตจริง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากอ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ก่อนแต่งงาน

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา					
2. ช่วยส่งเสริมศีลธรรมจรรยา					
3. ให้ความรู้ในการดำเนินชีวิตและความ รู้สึกรับผิดชอบของผู้ที่จะเป็นสามี.....					
4. ให้ความรู้ปัญหาแก้อ่าน					
5. ให้ความรู้ในการเลือกคู่ครอง					
6. ให้ความรู้ทางขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม					
7. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน					
8. ทำให้รู้จักพิจารณาและแก้ปัญหา ชีวิตของตนเองได้					

คุณค่าทางด้านการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การดำเนินเรื่องรวดเร็วและสมจริง					
2. การบรรยายจากสถานที่ทำให้เรื่องสมจริงขึ้น					
3. บรรยายลักษณะนิสัยตัวละครได้เหมือนจริง					
4. การใช้สำนวนภาษาชัดเจนและเรียบง่าย					
5. บทสนทนาแสดงทัศนคติและปรัชญาของตัวละครได้ชัดเจน					
6. แสดงและสะท้อนแนวคิดและปรัชญาของผู้แต่งที่มีต่อสังคม					
7. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว ท่านเกิดความรู้สึกในคำใดบ้าง (โปรดแสดงความคิดเห็น)

.....

.....

.....

.....

5. เรื่องนามนี้ไม่เป็นข่าว

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา					
2. ทำให้รู้จักชีวิตและเพื่อนมนุษย์ใน แง่มุมต่าง ๆ กัน					
3. ให้สติปัญญาแกผู้อ่าน					
4. ให้ความรู้ในเรื่องการเดินป่า ซึ่ง ให้เห็นถึงความทุกข์ยากนานปีการ					
5. สะท้อนให้เห็นถึงภาพของการต่อสู้ ของผู้ปลดปล่อยจากเครื่องบงกค การต่อสู้เพื่อหาทางออกจากป่า ฯลฯ					
6. ช่วยให้มองเห็นถึงความผันแปรไม่ แน่นอนของชีวิต					
7. ทำให้ได้รับความเพลิดเพลินและ ความพอใจในวรรณกรรม					

คุณค่าทางด้านการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริง ชวนให้เกิดความสนใจติดตาม					
2. ลักษณะนิสัยของตัวละครมีลักษณะเป็นคนตามความเป็นจริง					
3. การบรรยายฉากและสถานที่ส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สมจริง					
4. บทสนทนาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจได้					
5. ผู้แต่งมีวิสัยสร้างเรื่องให้ตื่นเต้นเร้าใจ					
6. ผู้แต่งมีประสบการณ์ในการเขียนเรื่องสั้นเรื่องนี้					
7. ผู้แต่งแสดงทัศนะในเชิงสร้างสรรค์มากกว่าทำลาย					
8. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากอ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

6. เรื่องดีคา

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา และมทพากย์หนึ่งใหญ่					
2. ให้ความรู้ทางด้านการสลักตัวหนึ่ง ใหญ่					
3. ผู้เขียนใดคนควรรวมรวมความรู้ มาเขียน					
4. ความเชื่อเกี่ยวกับความขลังของ ไสยศาสตร์					
5. ให้ความรู้ทางขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม					
6. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน ..					
7. ช่วยให้เข้าใจชีวิตได้ดีขึ้น					

คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้แต่งมีกลวิธีในการดำเนินเรื่อง รวดเร็วฉับไว					
2. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความ สมเหตุสมผล มีการคลี่คลายเหตุ- การณ์ไปตามลำดับ					
3. บรรยายลักษณะนิสัยของตัวละคร อย่างมีชีวิตจิตใจ					
4. บทสนทนาใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					
5. การบรรยายและพรรณนาสิ่ง ละเอียดลออ					
6. บรรยายฉากและสถานที่ถูกต้อง ตามความเป็นจริง					
7. มีวิธีสร้างเรื่องให้ตื่นเต้นเร้าใจ					
8. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

7. เรื่องกลับบ้าน

คุณค่าทางค่านิยมและความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางสำนวนภาษาแปล					
2. ให้ความรู้เรื่องจิตวิทยาสำหรับเด็ก					
3. ให้ความรู้เรื่องลักษณะของเด็ก วัยรุ่น					
4. ส่งเสริมสติปัญญาผู้อ่าน					
5. ให้อารมณ์สะเทือนใจ					
6. แสดงให้เห็นถึงความรักระหว่างพี่ น้อง ความรักระหว่างแม่กับลูก					
7. ให้ออกคิดว่าที่ไหนก็มีความสุขเท่า บ้านของเรา					
8. ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดและปรัชญา ไปเป็นแนวปฏิบัติได้					
9. ทำให้ได้รับประสบการณ์เทียบ					

คุณค่าทางศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. การดำเนินเรื่องรวดเร็ว					
3. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริงชวนให้เกิดความสนใจ					
4. ผู้เขียนปิดเรื่องอย่างมีศิลปะ					
5. ผู้แปลรักษาสำนวนภาษาตามต้นฉบับได้อย่างดีไม่เปลี่ยนแปลง					
6. ลักษณะตัวละครมีชีวิตจิตใจเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและโครงเรื่อง					
7. การบรรยายฉากและสถานที่ส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สมจริง					
8. บทสนทนาแสดงทัศนคติหรือปรัชญาของผู้ประพันธ์					
9. มีสำนวนอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบ					
10. การบรรยายและพรรณนาสิ่งละเอียดลออ					

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว ท่านมีความรู้สึกด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

8. เรื่องศิลปินกลองยี่เก

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา					
2. ให้ความรู้ในการดำเนินชีวิต					
3. สะท้อนให้เห็นภาพชีวิตของคนจน ที่อยู่รวมกันอย่างแออัด					
4. ให้อารมณ์ขันแก่ผู้อ่าน					
5. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน					
6. ให้ความรู้ทางด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี ของชาวจีนที่ต้องการให้ บุตรของตนแต่งงานกับคนชาติ เดียวกัน					
7. แสดงให้เห็นถึงชีวิตการครอง เรือน					

คุณค่าทางด้านการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กลวิธีในการดำเนินเรื่องเร้าใจ ผู้อ่าน					
2. ตัวละครมีลักษณะสมจริง					
3. จากส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้ สมจริง					
4. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องชวนให้ เกิดความสนใจ					
5. การบรรยายและพรรณาลักษณะ ละเอียดลออ					
6. สะท้อนชีวิตจริงในสังคมไทยแบบ หนึ่ง					
7. ส่วนนวนโวหารกะทัดรัด เข้าใจง่าย					
8. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากที่ได้อ่านเรื่อง "ศิลปินกลองยี่เก"

จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

9. เรื่องพี่สาว

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้คุณลักษณะและสำนวน ภาษาของเรื่องสั้นชนิดแปล					
2. ให้ความรู้ทางขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็น อยู่บางประการของชาวอินเดียน					
3. ช่วยส่งเสริมศีลธรรมจรรยา					
4. ให้สติปัญญาแก่ผู้อ่าน					
5. สะท้อนถึงความรกร่างหว่างพี่น้อง รวมสายโลหิต					
6. ให้ข้อคิดเรื่องชีวิตในครอบครัว โดยเฉพาะการขัดแย้งระหว่างสามี กับภรรยาเกี่ยวกับญาติพี่น้องของ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นสาเหตุ					
7. ความเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลัง					
8. ความรู้ทางด้านการตั้งชื่อตัวละคร					
9. ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดและปรัชญา ในเรื่องไปเป็นแนวปฏิบัติได้					
10. ทำให้ได้รับความเพลิดเพลินและ ความพอใจ					

คุณค่าทางความคิดและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. การดำเนินเรื่องสมเหตุสมผล					
3. ลักษณะนิสัยของตัวละครมีความเหมาะสมแก่เนื้อเรื่องและโครงเรื่อง					
4. การบรรยายฉากและสถานที่ทำให้เรื่องสมจริง					
5. บทสนทนาเหมาะสมกับตัวละครแต่ละตัว					
6. สะท้อนแนวคิดและปรัชญาของผู้แต่งที่นัยคอสัญคม					
7. สำนวนแปลถูกต้องและเข้าใจง่าย					

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว มีความคิดเห็นและความรู้สึกในคำใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. เรื่องพรวนข้าง

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานในการอ่าน					
2. ความรู้ทางสำนวนภาษาที่สร้างอารมณ์ขึ้น					
3. ผู้เขียนมองปัญหาของสังคมไทยได้ลึกซึ้ง เช่น ตอนที่ข้างป่าอาวโศ พุกกันเรื่องป่าถูกทำลาย					
4. สร้างอารมณ์ขึ้นให้แก่ผู้อ่าน					
5. สะท้อนให้เห็นถึงความมั่งง่ายของ มนุษย์ที่ชอบทำลายธรรมชาติ					
6. ให้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ					

คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องใหม่ที่คิด ขึ้นเอง ชวนให้เกิดความสนใจ					
2. ตัวละครมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน					
3. ใช้ภาษากระทัดรัดเหมาะสมกับเนื้อ เรื่องและตัวละคร					
4. การบรรยายฉากและสถานที่ ผู้ประพันธ์แสดงความสามารถใน การสร้างจินตนาการได้อย่างดี					
5. บทสนทนาแสดงอุปนิสัย บุคลิก- ลักษณะและอารมณ์ของตัวละครได้ ชัดเจน					
6. ทำให้เกิดความจรรโลงใจ					
7. แสดงแนวคิดและปรัชญาของผู้แต่ง ที่สื่อสังคม					
8. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

เมื่อท่านอ่านเรื่องนี้จบแล้ว เกิดความรู้สึกในใจอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

11. เรื่องอรุณรุ่งที่หिनกอง

คุณค่าทางความรู้และความบันเทิงใจ	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ทางการใช้สำนวนภาษา					
2. แสดงถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ และสัมมาคารวะของความเป็นแม่					
3. ให้ข้อคิดว่า คนเรานั้นบางทีก็ช่วย คนอื่นได้อย่างดี แต่ช่วยตนเอง ไม่ได้					
4. ให้ความรู้ทางวิชาจิตวิทยา					
5. ให้อารมณ์สะเทือนใจแก่ผู้อ่าน					
คุณค่าทางด้านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ประพันธ์มีวิธีสร้างโครงเรื่องให้ คั่นเด่นเร้าใจ					
2. ลักษณะนิสัยของตัวละครมีความ เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและโครง เรื่อง					
3. การบรรยายฉากและสถานที่ ส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สม จริงขึ้น					

คุณค่าทางค่านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ผู้ประพันธ์สามารถบรรยายให้ ผู้อ่านมีความรู้สึกถึงบรรยากาศที่ ต้องการได้					
5. บทสนทนาแสดงทัศนคติหรือปรัชญา ของผู้แต่ง					
6. ผู้ประพันธ์แสดงแนวคิดและปรัชญา ของชีวิตในแง่ต่าง ๆ อย่างกว้าง ขวาง					
7. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากที่ได้อ่านเรื่อง "อรุณรุ่งที่หินกอง"

จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

12. เรื่อง การประชุมระดับท้องถิ่น

คุณค่าทางความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา
2. ให้ความรู้ทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้าน แห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี
3. ผู้เขียนนำประสบการณ์จริงมาเขียน
4. ให้ความรู้ทางการเดินป่า
5. ให้ความรู้ทางการสร้างบ้านของ ชาวชนบท
6. แสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตของ ตำรวจภูธรและลักษณะของตำรวจ
7. ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต เช่น ความฉลาดและมีไหวพริบ
8. ให้ความรู้ทางการใช้สงครามจิต- วิทยาระหว่างตำรวจกับโจร
9. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน
10. ให้ความรู้ค่านิยมที่ดีในการ ปราบปรามผู้ร้าย

ความรู้ทางด้านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องสมจริง					
2. บรรยายจากภูมิประเทศได้ชัดเจน					
3. บรรยายจากและสถานที่ทำให้เรื่อง สมจริง					
4. บทสนทนาใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					
5. ลักษณะนิสัยตัวละครจำลองจาก ชีวิตจริง					
6. กลวิธีในการดำเนินเรื่องชวนให้ น่าสนใจติดตาม					
7. ผู้แต่งสามารถนำความรู้และ ประสบการณ์มาเขียน					
8. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากที่ได้อ่านเรื่องการประชุมย่อยที่
กมวงจบบองแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

13. เรื่อง เชียคซากำ

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา เช่น การเลือกใช้ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพพจน์					
2. สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะภูมิประเทศทางภาคอีสาน มีแต่ความแห้งแล้ง ความยากจน ความทุกข์ยากต่างๆ					
3. ผู้แต่งสะท้อนแนวคิดและปรัชญา การดำรงชีวิตของบุคคลที่มีต่อสังคม					
4. แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นเกี่ยวกับวิธีรักษาแบบโบราณของชาวบ้าน					
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมและมนุษย์					
6. สะท้อนวิถีความเป็นอยู่ของสังคมไทยช่วงเวลาหนึ่ง					
7. ให้อารมณ์สะเทือนใจ					
8. ส่งเสริมสติปัญญาแก่ผู้อ่าน					
9. สะท้อนให้เห็นถึงภาพข้าราชการในชนบทบางแห่งที่ทำตัวเป็นนายประชาชน					
10. เป็นหนังสือที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมชนบท					

คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริง					
2. ลักษณะนิสัยของตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและโครงเรื่อง					
3. ตัวละครเป็นตัวแทนของคนในยุคนั้น ๆ					
4. การบรรยายฉากและสถานที่ที่มีจริงและถูกต้องตามความเป็นจริง					
5. จำนวนตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
6. บทสนทนาแสดงอุปนิสัย บุคลิก - ลักษณะ และอารมณ์ของตัวละครได้ชัดเจน					
7. บทสนทนาแสดงทัศนคติและปรัชญาของตัวละคร					
8. สะท้อนแนวคิดและปรัชญาของผู้แต่งที่มีต่อสังคม					
9. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และอารมณ์สะเทือนใจ					

คุณค่าทางค่านิยมประการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. ฉากแสดงลักษณะสิ่งแวดล้อมของสังคมในช่วงเวลานั้น					
11. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว ท่านมีความรู้สึกในค่านิยมบ้าง (โปรดแสดงความคิดเห็น)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

14. เรื่องนายช่างคนใหม่

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษาที่ให้อารมณ์ชั้น					
2. ให้ความรู้ทางด้านจิตวิทยาเรื่องปมเด่นและปมค้อย					
3. ผู้เขียนนำประสบการณ์ในชีวิตจริงมาเขียน					
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับชีวิตของกรรมกรเหมืองแร่					
5. ให้อคติว่าคุณมีปมค้อยมักสร้างปมเด่นขึ้นเพื่อกลบเกลื่อนปมค้อยของตัวเองเสีย					
6. แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของชาวต่างประเทศที่เป็นคนตรงต่อเวลา					
7. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน					
8. แสดงให้เห็นถึงความทะเยอทะยานของมนุษย์					
9. ให้ความรู้เรื่องค่าแรงงานและสวัสดิการในการทำงาน					

คุณค่าทางด้านการคิดและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องสะท้อนลักษณะและปัญหาของชีวิตกรรมกรเหมืองแร่					
3. ตัวละครเป็นตัวแทนของคนในสถานการณ์หนึ่ง					
4. การบรรยายสถานที่และบรรยากาศสมจริง					
5. ฉากสามารถบรรยายให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพได้					
6. บทสนทนาแสดงอุปนิสัย อารมณ์ และบุคลิกลักษณะของตัวละครได้ชัดเจน					
7. ผู้ประพันธ์มีสุนทรียภาพทางภาษาทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยง่าย					
8. ผู้ประพันธ์แสดงแนวคิดและปรัชญาของชีวิตในแง่ต่าง ๆ					
9. ใช้สำนวนอุปมาอุปไมย					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านหลังจากที่ได้อ่านเรื่อง "นายช่างคนใหม่"

จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

15. เรื่องชานาและนายห้าง

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา					
2. ให้สติปัญญาแก่ผู้อ่าน					
3. สะท้อนภาพชีวิตชานา					
4. ให้ข้อคิดถึงคนที่อกตัญญูไม่รู้คุณค่าผู้ เลี้ยงมา					
5. ผู้ประพันธ์ใช้ตัวแสดงพฤติกรรม ให้ความหมายในแนวล้อเลียน เสียดสีสังคม เป็นตัวแทนของคน รุ่นใหม่ที่เกิดวัฒนธรรมจากต่าง- ประเทศ					
6. ให้อารมณ์สะเทือนใจ					

คุณค่าด้านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. การดำเนินเรื่องรวบเร้าจับใจ และสมจริง					
9. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อ เรื่อง					

เมื่ออ่านเรื่องนี้จบแล้ว ท่านมีความรู้สึกในคำนี้บ้าง (โปรดแสดงความคิดเห็น)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

16. เรื่องข้าวเอยข้าวโพค

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา					
2. ให้สติปัญญาแกผู้อ่าน					
3. ให้ขอคิดว่าพ่อแม่สามารถเลี้ยงลูก ได้หลายคน แต่แม่คนเดียวลูกไม่ สามารถเลี้ยงได้					
4. มีคุณค่าสำหรับสังคมไทยปัจจุบัน					
5. ใหคติในการดำเนินชีวิต					
6. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน					
7. ให้ขอคิดเห็นที่แยบคาย					
8. ช่วยใหมองเห็นความผันแปรไม่แน่นอน ของชีวิต					
9. สะท้อนให้เห็นภาพความรักของแม่ ที่มีต่อลูก					

คุณค่าด้านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กลวิธีในการดำเนินเรื่องชวนให้น่าสนใจติดตาม					
2. การบรรยายฉากและสถานที่สมจริง					
3. ตัวละครมีลักษณะเหมือนคนจริง					
4. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
5. ผู้แต่งบรรยายได้อย่างลึกซึ้งละเอียดลออ					
6. บทสนทนาแสดงอุปนิสัย บุคลิก-ลักษณะและอารมณ์ของตัวละครได้ชัดเจน					
7. แนวคิดและปรัชญาของผู้แต่งนั้นมีลักษณะเป็นไทย					
8. ส่วนวนภาษาที่ผู้แต่งใช้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน หลังจากที่ได้อ่านเรื่อง "ข้าวเอ๋ยข้าวโพด" จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

17. เด็กที่ครูไม่ต้องการ

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา					
2. ช่วยส่งเสริมศีลธรรมจรรยา					
3. สะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตเด็ก นักเรียนในชนบทที่ยากจน					
4. ผู้เขียนนำประสบการณ์ในชีวิตจริง มาเขียน					
5. เสนอภาพชีวิตครู นักเรียน และ โรงเรียนในชนบท					
6. เป็นหนังสือที่สะท้อนให้เห็นสภาพ ของข้าราชการที่มักจะเกรงกลัว อิทธิพลของพวกพ่อค้าที่เคยช่วย เหลือโรงเรียน					
7. ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต					
8. สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างและ ความเหลื่อมล้ำของสังคม					

คุณค่าด้านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. การดำเนินเรื่องสมเหตุสมผล รวดเร็ว ฉับไว					
3. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริง					
4. ตัวละครมีชีวิตจิตใจ					
5. จำนวนตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
6. กลวิธีในการเขียนอาศัยภาพจากเหตุการณ์และขยายภาพจากเหตุการณ์นั้นให้ผู้อ่านเข้าใจ					
7. ผู้แต่งสามารถนำความรู้และประสบการณ์มาเขียน					
8. การบรรยายสถานที่และบรรยากาศส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สมจริง					
9. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น และกระชับ ควบคู่กัน					
10. บทสนทนาแสดงทัศนคติและปรัชญาของตัวละคร					
11. แสดงแนวคิดและปรัชญาชีวิตในแง่ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

18. เรื่องเจ้าหมอ

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา					
2. ช่วยส่งเสริมสติปัญญาผู้อ่าน					
3. ให้ความรู้ในการดำเนินชีวิตในการประกอบอาชีพ					
4. ให้ความรู้สำหรับสังคมไทยปัจจุบัน					
5. แสดงให้เห็นถึงลักษณะของคนไทยที่เชื่อในเรื่องกรรม เชื่อถือในเรื่องไสยศาสตร์					
6. ผู้เขียนมองปัญหาสังคมไทยใดลึกซึ้ง					
7. ให้ความรู้ทางพุทธศาสนา					
8. ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน					

คุณค่าทางค่านามธรรมและความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน					
10. สร้างพื้นฐานในการใช้วิจารณญาณ หาเหตุผลอย่างรอบคอบ					
คุณค่าทางค่านศิลปะการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องชวนให้เกิดความสนใจและมีความสมจริง					
3. การบรรยายฉากและสถานที่ทำให้เรื่องสมจริง					
4. ตัวละครมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน					
5. ผู้แต่งมีประสบการณ์ในการเขียนเรื่องสั้นเรื่องนี้					
6. สำนวนภาษาที่ผู้แต่งใช้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
7. บทสนทนาแสดงทัศนคติหรือปรัชญาของตัวละคร					
8. การบรรยายเหตุการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริง					

คุณค่าทางค่านิยมและการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ผู้แต่งมีวิธีเล่าเรื่องที่น่าสนใจ.....					
10. มีสำนวนอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบ.....					
11. แสดงแนวคิดและปรัชญาของผู้แต่ง ที่มีต่อสังคม					

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

19. เรื่องปลอยแมว

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านภาษา					
2. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน					
3. สะท้อนให้เห็นถึง กฎแห่งกรรม ในข้อที่ว่า "ให้ทุกข์แก่ท่านทุกข์นั้นถึงตัว"					
4. ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
5. ให้ความรู้ในด้านบาปบุญคุณโทษ ที่จะต้องแสดงผลปรากฏออกมาไม่ช้าก็เร็ว					
6. ส่งเสริมสติปัญญาผู้อ่าน					
7. ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมและชนบ- ประเพณีของไทย					

คุณค่าทางด้านการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. โครงเรื่องและเนื้อเรื่องมีความสมจริง					
3. ตัวละครมีลักษณะเป็นคนที่สมจริง					
4. จำนวนตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
5. การบรรยายฉากและสถานที่ส่งเสริมการดำเนินเรื่องให้สมจริง					
6. ใช้สำนวนภาษาที่ง่าย สั้น เหมาะสมสำหรับคนทั่วไปสามารถเข้าใจได้					
7. ผู้แต่งแสดงแนวคิดและปรัชญาของชีวิต					
8. การดำเนินเรื่องรวดเร็วฉับไว					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

.....

20. เรื่องบางสิ่งบางอย่างผ่านไปเหมือนสายน้ำ

คุณค่าทางด้านความรู้และความบันเทิง	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา
2. ให้สติปัญญาแก่ผู้อ่าน
3. ส่งเสริมศีลธรรมจรรยา
4. สะท้อนให้เห็นถึงภาพชีวิตของชาย ชราที่อยู่กับความอ้างว้าง เดียว ดาย และว่างเปล่า
5. ให้อารมณ์สะเทือนใจแก่ผู้อ่าน
6. ช่วยให้มองเห็นความผันแปรไม่ เที่ยงแท้ของชีวิต
7. แสดงให้เห็นถึงความไม่ปลอดภัย ของสังคม
8. ช่วยให้เห็นใจสภาพชีวิตสังคม ปัจจุบันที่ยิ่งขึ้น
9. ให้ขอคิดว่า "อนิจจังไม่เที่ยง"
10. สะท้อนถึงความรับผิดชอบของคนที่มี ต่อสังคม
11. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

คุณค่าทางด้านการประพันธ์	มากน้อยเพียงใด				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
2. การดำเนินเรื่องทันอกทันใจผู้อ่าน					
3. การบรรยายฉากและสถานที่ทำให้เรื่องสมจริง					
4. การบรรยายตัวละครชัดเจนสมจริง					
5. ผู้แต่งมีประสบการณ์ในการเขียน					
6. ผู้แต่งบรรยายได้ลึกซึ้งละเอียดลออ					
7. จำนวนภาษาที่ผู้แต่งใช้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง					
8. การบรรยายเหตุการณ์ใกล้เคียงกับชีวิตจริง					
9. ผู้แต่งแสดงแนวคิดและความเห็นได้อย่างชัดเจน					
10. ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดและปรัชญา นั้น ๆ ไปเป็นแนวปฏิบัติได้					

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนี้จบแล้ว

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางสาวยุพดี ฤทธิสิทธิ์

วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2514

